

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1917.

Första kammaren.

Nr 2.

Tisdagen den 16 januari.

Kammaren sammanträdde kl. 10,30 f. m.; och dess förhandlingar leddes av herr vice talmannen.

Herr vice talmannen yttrade, att han efter samråd med andra kammarens talman finge föreslå, det första kammaren ville besluta att företaga vid sammanträde, som komme att hållas fredagen den 19 i denna månad, val av ledamöter och vid sammanträde påföljande dag val av suppleanter i de ständiga utskotten.

Detta förslag antogs.

Herr T r y g g e r erhöi på begäran ordet och yttrade: Herr talman! Jag skall be få föreslå, att kammaren måtte besluta att i år, i likhet med vad som ägt rum vid föregående riksdag, tillsätta i de ordinarie utskotten följande antal suppleanter, nämligen 10 i konstitutionsutskottet, 12 i statsutskottet, 10 i bevillningsutskottet, 8 i bankoutskottet, 10 i lagutskottet och 8 i jordbruksutskottet.

Denna hemställan bifölls.

Herr vice talmannen och kammarens ledamöter avgingo kl. 10,50 f. m. till slottskapellet, där riksdagspredikan hölls av biskopen O. Bergqvist. Efter gudstjänstens slut begav kammaren sig till rikssalen, i vilken även andra kammaren infaun sig.

Hans Maj:ts Konungen kom tillstädes och öppnade riksdagen med det i protokollsbihanget införda tal, varefter hans excellens herr statsministern Hammarskjöld uppläste Kungl. Maj:ts berättelse om vad i rikets styrelse sedan sista lagtima riksdags sammanträde sig tilldragit.

Herr vice talmannen framträdde därpå och yttrade:

Allernådigste Konung, Eders Majestät.

Jämlikt grundlagens bud framför riksdagens första kammare sin undersåtliga vördnad. Det sker med den starkaste känsla av det an-

Första kammarens protokoll 1917. Nr 2.

svar, som tiden ålägger Sveriges folk och dess förgångsmän i riksdagen.

Vidare och vidare har under det gångna året världsbranden härjat. Närmare och närmare känna vi dess heta andedräkt. En vädjan har nyss riktats till de stridande folken. Eders Maj:t har däri tagit del. Miljoner trötta hjärtan kunna, trots allt, ej släppa hoppet, att denna vädjan äntligen skulle göra ett slut på den fruktansvärda kampen. Men ännu är framtiden oviss och hotande. Ännu måste vi oavlatligt handla så, att vi under alla förhållanden fullt kunna stå till svars både inför oss själva och inför våra efterkommande. Denna framtidens ovisshet och den utifrån allttjämt hotande faran skola utan tvekel sätta sin prägel på det nu öppnade riksmötet. Visserligen har krigsläget även inom vårt lands gränser skapat förhållanden, som påkalla den största uppmärksamhet. Mycket allvar, mycken klokhets och besinning, mycken hängivenhet och offervillighet erfordras förvisso för att utan men för folkets kynne och utveckling, genomleva de tider, som vårt land nu går till mötes. Överflöd och brist, jämsides och i växande utsträckning, höra ej till folkhälsans särmärken. Den av nödtvånget alstrade vanan att sätta statens hjälp framför självhjälpen stärker ej den egna kraften, det egna omdömet. Men även dessa frågor och andra likartade, som tiden framställer, måste alla lösas främst med hänsyn till angelägenheten att under nuvarande förhållanden bevara folkets livskraft, säkerställa dess oberoende och självständighet. Fosterlandets trygghet måste fortfarande i allt vara den ledande tanken.

Riksdagens första kammare skall härvid förvisso ej svika sin plikt. Och Sveriges folk ej heller. Med orädd håg följer det sin Konung, med honom förenad i samma strävan, mot samma mål.

Under uppriktig önskan om lycka och välgång för Konung och Konungahus anhåller kammaren att i Eders Maj:ts bevägenhet få vara innesluten.

Sedan andra kammarens talman därefter i denna kammares namn till hans Maj:t Konungen framfört andra kammarens undersåtliga vördnad, fingo första kammarens vice talman och andra kammarens talman vardera mottaga ett exemplar av Kungl. Maj:ts nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behov, varefter ceremonien å rikssalen avslutades och första kammaren enligt beslut, fattat före avtågandet från samlingsrummet, åtskildes vid utgången från rikssalen kl. 12,45 e. m.

In fidem
A. v. Krusenstjerna.